Αθήναι 25ῃ Νοεμβρίου 1935

Αγαπητέ Στεφάνε

Πρό ὀλίγου ἐπληροφορήθην τόν θάνατον τῆς μητρός σου καί ἔσπευσα νά σοῦ ἐκφράσω διά τῆς παρούσης τήν συμπάθειάν μου πρός σέ καί ὅλην τήν οἰκογένειάν σου. Ἐννοῶ ὅτι ἡ ἀπώλεια τοιαύτης μητρός εἶναι μία συμφορά ἡ ὁποία δύσκολα ἐπουλώνεται καί ἡ ὁποία ἀφήνει ἀνεξίτηλον τήν θλῖψιν εἰς τήν καρδίαν τῶν τέκνων της. Ἀλλά ἡ ἐπιστήμη ἐνίοτε ἀποδεικνύεται ἀνίσχυρος καί ἡ ἀνθρωπίνη ἀδυναμία ἀφίνει τόν ἄνθρωπον ἀβοήθητον ἐνώπιον τοῦ ἀναπόφευκτου. Ἐπιθυμῶ ὅμως νά ἐκφράσω τήν ἐλπίδα μου ὅτι ὁ χρόνος θά ἐξομαλύνῃ τήν ὀδύνην σου καί ὅτι θά ἐπανέλθῃς ταχέως εἰς τήν κανονικήν σου ζωήν.

Ἐπιθυμῶ ἐπίσης νά ἐκφράσω τήν συμπάθειάν μου πρός τήν ἀδελφήν σου Ἐλένην καί τόν ἀδελφόν σου Ἀλέξανδρον.

Μέ ἀγάπην

Ἀλ. Παπαναστασίου